

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΕΡΙΑΚΕ ΜΑΡΤΙΟΥ Παρά τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσθητικῶν

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΩΤΗΜΩΡΤΕΑ Ἐν Ἑλλάδι. Δρ. 10 Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ Φρ. χρ. 12

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ἰω. Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἱστορικαὶ Σελίδες. Ὁ Λυκόγιαννης, ὑπὸ Ἀνδρέου Καραχάβιτσα. — Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἀθηνῶν, ὑπὸ Ἰμδ. — Φοῖβος καὶ Εὐγενία, ἑμμετρον θεήματα ὑπὸ Ἀγγιλλέως Παράσγου. — Ἐκπαίδευσις καὶ φοιτήται ἐν Ὀλλανδίᾳ ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Δικατερίνης Ζάκχου. — Ἐσπερίαι Διηγήσεις. Τὸ ἄρολόγιον τοῦ κ. Γεωργίου, κατὰ Παλλικὸν τοῦ Monselet ὑπὸ Α. Κ. — Εἰς τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ Βύρωνος, ποίημα τῆς κ. Β. Μ. Ἐδμόνδος κατὰ μετάφρασιν Ἰ. Γ. Τσακασιάνου. — Ἀνάλεκτα. — Εἰδήσεις τῆς εβδομάδος. — Ἰδιαιτέρως Γράμματα. — Νέα Βιβλία.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: Τὰ Δυσκόλα Χρόνια τοῦ Διάνου. — Σελ. 201—212.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἀπορεὶ κἀνεὶ ἀκούων μετὰ πόνου μεγαλοπρεποῦς ἀγῆλης, ὁ κοινὸς ἑλληνικὸς λαὸς περιβάλλει τοὺς κώδικας αὐτοῦ Ἀγαθὸς καὶ τοῦς πρὸ αὐτῶν ἀρχαίους. Οἱ περισσότεροὶ ἔχουν ἀκούσει πιστὰς καὶ ἀκριβεῖς εἰκόνας περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ ἔχουν φάγει ψωμί κ' ἄλλα μαζῆ τῶν, ἔχουν συμπληρῆσαι καὶ συνυποφέρει, ἄλλοι τοῦς ἔχουν ἰδεῖ μετὰ τοῦς ὀφθαλμοῦς των, καὶ ὅμως ὅλοι καὶ δι' ὄλους θά εἴπωσιν, ὅτι ἦσαν ἐκκατακόντες. Τὸ ὄνομα των περιβάλλουσι μετὰ κάποιαν προσωπομίαν μεγαλοπρεπῆ τὸσαν, ὥστε ἀμέσως ὁ ἀκούων γὰ φαντάζεται τὸν ἄνδρα πρὸ αὐτοῦ, ὡς πύργον θεμελιωμένον. Τὰ σῶμα των παριστῶσι μετὰ φράσεις κινουντας τὸν φόβον καὶ τὸν θαυμασμόν, τὴν δὲ ψυχὴν των ἀλύγιστον πάντοτε, ὡς τὸν χαλυβᾶ. Καὶ ἐὰν εὐρίσκειτο εἰς κἀθε μέρος ἀπὸ ἑνὸς, ὁ ὁποῖος γὰ καταγράψῃ τὴν εἰκόνα ἐκαστοῦ τουρκοκράτου ὅπως τὴν ἀκούει καὶ μετὰ τὰς φράσεις αὐτάς, τὰς νευραδαίς, τῆς δημῶδους γλώσσης, ἔπειτα δὲ τὰς συνεργητῶν ὄλων εἰς ἓν, θετικῶς ἦθελεν ἀποτελεσθῆναι ἕνα ἄλλος, περὶ μὲν ἄλλα πάντοτε ὅμοια τῆς Ὀμηρικῆς κατὰ τὴν δύναμιν καὶ τὸ ὄψος. Αὐτοὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς φαντάζεται τοὺς ἡρώας του, ἀν καὶ ὀλίγα ἔτη ἀπέχουσιν ἀπ' αὐτοῦ, ὅπως ἐφαντάζοντο οἱ σύγχρονοι τοῦ Ὀμήρου τοὺς μυθικοὺς, τὸν Δρύαντα, τὸν Πειρίθεον, τὸν Καινέαν καὶ ἄλλους, τοὺς ὁποῖους λέγει ὅτι εἶδεν ὁ Νέστωρ.

Τοιοῦτός τις περιγράφεται παρὰ τοῦ λαοῦ τῆς Ἠλείας καὶ ὁ Λυκόγιαννης: Ἄψηλός πολὺ, εὐρύαντος, μετὰ μὲν χαλυβδίνους, ὀφθαλμοῦς λάμποντας, μακρὸν τοῦσπᾶν καὶ γενειάδα δασεῖαν, μετὰ δὲ μιν καὶ σθένος ψυχῆς ἀπαράμιλλον, μετὰ ἄωμα ἀλύγιστον μέχρι τέλους, μετὰ δὲ τὰ 120 ἔτη, τὰ ὀπίσθια, φορτίον βαρύτερον ἔφερον ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ Κωνσταντῖνος Λυκόγιαννης, ἐγεννήθη εἰς Ἀρκοῦδερμα τῆς Γαρτυρίας τὸ 1764. Τὸ Ἀρκοῦδερμα καὶ Λιμπουρίσι εἶνε τὰ δύο ορεινὰ χωρία, ὅπου οἱ Κολοκοτρωναῖοι εἶχον τὰς γυναίκας καὶ τὰ τέκνα των καὶ ὅπου κατέρευον, καὶ αὐτοὶ, ὡς ἐν ἀπορρήτῳ ἀκροπόλει, ἐν κλειρῇ καταδιώξεως ὑπὸ τῶν Τούρκων. Μικρὸς, πολὺ μικρὸς, μόλις 15 ἔτην, ὁ Λυκόγιαννης ἔλαβεν τὰ ὄπλα καὶ ἠκολούθησεν τὸν Κωνσταντῖνον Κολοκοτρώνην, προκαληθέντα τότε παρὰ τοῦ Χασάν Τζαχάρη Σαρσκέρου, ἕνα ἀπὸ κρινοῦ καταδιώξαι τοὺς ἐπίδρομους Ἀλβανούς. Τὰ στήθη αὐτῶν τῶν Ἀλβανῶν εἶχον ἔλθει ἐξηγηρωμένα καθ' ὅλην τὴν Πελοπόννησον, κληθέντα παρὰ τῶν Τούρκων κατὰ τὴν ἐπανάστασιν, τὴν ἐπονομασθεῖσαν τοῦ Ὀλύμπου. Μετὰ τὴν ἀτυχῆ ἐκδοκίαν τῆς ἐπανάστασεως ἐκείνης τὰ Ἀλβανικὰ στήθη δὲν ἠθέλησαν ν' ἀποσυρθῶσιν ἀλλ' ἐξηκολούθησαν τὰς ἀρπάγας καὶ τὰς ἀρπάζεις καθ' ὅλην τὴν Πελοπόννησον. Οὕτως ἀπὸ τοῦ 1770 μέχρι τοῦ 1779, ἐπὶ ἑννέα ὄλα ἔτη ἔφρουσαν εἰς τὰς ἐστίχας των, συναποφέροντες πλοῦσις λάφυρα καὶ πάλιν ἐπέστρεφαν, πολυκριθιμότεροι καὶ ἀπληροῦς τερομῆχαις οὐ κατέστησαν καὶ πρὸς τοὺς Τούρκους αὐτοὺς μισητοὶ καὶ ἐπίφοβοι. Τότε ἦλθεν ὁ Χασάν πρὸς ἐξόντας αὐτῶν, καλῶν εἰς συμπράξιν καὶ ὄλους τοὺς ἀρχαίους τῆς Ρούμελης καὶ τῆς Πελοποννήσου.

Ὁ Λυκόγιαννης ἠκολούθησεν τὸν Κολοκοτρώνην εἰς τὰ Τρίκοφρα, καὶ ἐκεῖ συμμετέχευ ὄλων τῶν συμπλοκῶν, μέχρις οὐ ἀπεδεκάτισαν τοὺς Ἀλβανούς.

Μετὰ τὸν φρικτὸν θάνατον τοῦ Κωνσταντῖνου Κολοκοτρώνη καὶ τὴν ἐξόντας οὐλοκλήρου τῆς οἰκαγενείας, ὁ Λυκόγιαννης κατατάχθη εἰς τὸν καιφῆν τοῦ περιφήμου κλέφτου Ζαχαρία. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἠναγκάσθη νὰ θηρηθῆ καὶ τοῦτον, δολοφονηθέντα ἐν Μάνη κατὰ τὸ 1803, παρὰ τοῦ κουμπάρου τοῦ Κοιχέξ, ὁ ὁποῖος τὸν προσεκάλεσεν εἰς φιλικὴν δῆθεν συνάντησιν.

Ἐπὶ τῇ σκάλα ὅπ' ἀνέβαινε εἰς τὴν σκάλα ἔ' ἀνεβῆτο Μία μπαταριά τοῦ ριζανῶν μετὰ τριῶν ἀσημένια βόλια. Τὸν ἄνδρα πῆρε εἰς τὴν καρδίαν καὶ τέλλο εἰς τὸ στήθος. Τὸ τρίτον τὸ φαρμακερόν τὸν πῆρε εἰς τὸ κεφάλιν. — Δὲν τῶςερα ὀκακούμαρος πῶς θὲ νὰ με σκοτώσῃ; Νὰ πᾶρω τὸ μπουλοῦκι μου, ν' ἀρμάτωθῶ κ' ἵστίος μου.

Μετ' ὀλίγον, ἐνάδου ἔτη, εὐρίσκειται αὐτὸν πάλιν ἐζώσμενον πᾶ ὄπλα καὶ ἀκο-

λουθοῦντα τοὺς Κολοκοτρωναίους. Καθ' ὄλον τὸ ἀρχαίαικόν ἱσάδιον τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, ὁ Λυκόγιαννης, πεπειραμένος πλέον εἰς τὰ ἀρμάτα καὶ τὴν κλέφτικὴν ζωὴν, ἦτο ὁ σύμβουλος καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ αὐτοῦ. Δυναμέθη νὰ εἴπωμεν ὅτι αὐτὸς πρὸς αὐτόν, ἀνδρα κατὰ τὴν ἡλικίαν ἀλλὰ κατὰ τὴν πείραν καὶ τὴν συμβουλὴν, ὅ,τι ὁ γέρον Δάσπας πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον.

Ὅτε ἤρχισαν οἱ Κολοκοτρωνεῖαι ἀμαρτῖαι, δηλαδὴ κατὰ τὸ 1810, ὅτε ὁ Πάσας τῆς Τριπόλεως ἐστειλεν εἰς ὄλα τὰ χωρία καὶ τὰς καινότητας, τουρκικὰς καὶ χριστιανικὰς, τὸ λακωνικὸν ἐκεῖνο ἄκου βόθεις Κολοκοτρώνη βέβαιον, καὶ ἤρξισεν ὁ φοβερός καὶ ἀπῆνησεν κατ' αὐτῶν ὄλεθρος, ὁ Λυκόγιαννης ἐπρόφθασε, φεύγοντα καταμάναχον καὶ ἀλήτην, τὸν Θεόδωρον Κολοκοτρώνην εἰς Νεραμεικίον. Τὸ μέρες τοῦτο εἶνε πλησίον τῆς Μαρῆς. Σκαφιδεῖς εἰς τὸν δῆμον Δετρινῶν. Ἐκεῖ, ἐκτός σπηλαίου, ἔκουφε τὸν Κολοκοτρώνην ἐπὶ πέντε ἡμέρας, ὅπου ἐτροφοδοτεῖ αὐτοὺς κρύφα ὁ τσοπάνος Παρακκεῦσά Ντούνας, φίλος τοῦ Λυκόγιαννη στενός. Μαζῆ δὲ εὐρόντες εὐκαιρίαν, ἐπεραιώθησαν εἰς Ζακύνθον.

Ἐκτοτε δὲν ἀπεχωρίσθη αὐτῶ παρὰ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν. Ὑπηρέτησεν ἐπὶ ὄδεκα ἔτη εἰς Ἀγγλικὴν ὑπηρεσίαν. Πάρευρέθη εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ φρουρίου τῆς Ἁγίας Μαύρας καὶ διακρίθεισ κατὰ τὴν κυρίευσιν αὐτοῦ ἐγένετο, ὡς ἔλεγε, δεκανεὺς.

— Οἱ Ἀγγελοὶ, ἔλεγε, δὲν μπόρησαν γὰ τὸ παρῶν κέγῶν τὸ παίρνω μετὰ τὰ παλληκαρία μου, εἶπεν ὁ Κολοκοτρώνης καὶ μετὰ εἶπεν κομπρόξ. Μία μπαταριά μετὰ δίνου ἀπὸ τὸ κάστρο γάμου εμεῖς. — Πᾶει, τοὺς σαρώσαμε εἶπεν ἐκεῖνοι. Μὰ ὡς που νὰ γιομίσουν πάλιν τὰ κανόνια εμεῖς εὐρεθῆκαμε ἀπάνου εἰς τὸ κάστρο. Οὕτως ἠκολούθησεν πικρὸν τὸν Κολοκοτρώνην, ὡς ἔλεγον, εἰς Μεσσηνίαν, εἰς Γένοβαν, εἰς Δίτσαν καὶ συνεπολέμησε μαζῆ του καθ' ὄλα τὰ ἔτη τῆς ἐπανάστασεως.

Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων ἦλθεν ἐκ Ζακύνθου μετὰ τῆς γυναικὸς του Κατερίνης Ἀρτινιάς καὶ τῶν τοιῶν θυγατέρων του Καλομοίρας, Νικολέτας καὶ Βγένος εἰς Νιοχώρι. Τὸ Νιοχώρι εἶνε χωρίον τοῦ δήμου Μυρτουντιῶν. Ἐκεῖ, προχωρημένος ἦδη τὴν ἡλικίαν, ἐσπειρεν ὀλίγη γῆν, πτωχοζῶν. Μίαν ἡμέραν ὁ τότε ἡγούμενος τῆς μονῆς Βλαχερνῶν συνήνησεν τὸν γέρον Λυκόγιαννην εἰς Μεσολογγίαν καὶ ἐξή-

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΠΑΡΑΣΧΟΙ
ΦΟΙΒΟΣ ΚΑΙ ΕΥΓΕΝΙΑ

(Εμμετρον Διήγημα)

(τέλος)

Η ΕΥΓΕΝΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΦΟΙΒΟΝ.

Δοιπόν θα φύγης; χωρισμού παρ' ουδ' εμάς πάρη κύμα,
Δόσε μου, δός μου τὸ φιλί που δίνομε στὸ μνημα
Τοῦ αἰώνιου χωρισμοῦ... κ' ἕνα σου δάκρυ ἀκόμα,
Ἐκείνο ποῦ ἀφίνομε σ' ἀγαπημένο πτώμα,
Ἄκου εὐφραίνει τὴ ψυχὴ καὶ ὅπου τὴν σπαραξί,
Ποῦ σκάφτει τάφο στὴν καρδιά καὶ μὴ ἀνθ' ἡ σκεπάζει!
Μ' αὐτὰ θὰ ζήσω κ' ἄγια θὰ τὰχα φυλακτὰ μου
Καὶ φύγε, φύγε; πῆγαινε μακριὰ, πολὺ μακριὰ μου
Τόσο μακριὰ, ὅπου ποτέ, καὶ χιλία χρόν' ἂν ζοῦμε
Κι' ἂν μείνωμε ἀθάνατοι, νὰ μὴ ἀνταμωθοῦμε!
Ἐσὺ πηγαίνεις μέσ' στὸ φῶς κ' ἐγὼ μέσ' στὸ σκοτάδι·
Ἐσὺ γαμπρός εἰς τὴ ζωὴ καὶ ἐγὼ στὸν ἄδη·
Κατὰ τὴ μοῖρὰ του κάνεις; δρόμος καὶ δρόμος... τῶρα
Παραίτησε τὴν ἔρημη καὶ σὺρε σ' ἄλλη χώρα.
Καὶ «ἔχε γεια» εἰς τὴ ζωὴ αὐτὴν σὲ ἀπαρνοῦμαι.
Ὅμως «καλὴ ἀντάμωσις» στὸ μνημα σὰν θὰ μποῦμε.
Ἐκεὶ θὰ ξανασιμίζωμε ὁ χάρος θὰ μὲ πλύνῃ
Καὶ θὰ ἔχωρῶ νὰ κοιμηθῶ μαζὶ σου σὲ μιὰ κλίνη...
Δὲν θὰ μὲ διώξῃς κ' ἀπὸ ἐκεῖ καὶ μὲ τὸ σάβανό σου,
Θὰ μὲ σκεπάζῃς σπλαχνικὰ σὰν γύρω στὸ πλευρὸ σου.
Ἄχ, «ἔχε γεια» τί δύσκολα τὰ «ἔχε γεια» ποῦ βγαίνει!
Βγαίνει αὐτὸ καὶ στὴν καρδιά μαχαίρι μέσα μπαίνει!
Πῆγαινε, σὺρε στὸ καλὸ κ' ἡ Παναγιά μαζὶ σου.
Πλὴν τὴ στιγμή ποῦ κόρη ἀγνὴ θεὰ κρατῆς, θυμήσου
Πῶς ἔμπορε στὴν ἀγκαλιὰ κορμὶ νὰ σφιγγῆς μόνο,
Χωρὶς καρδιά, χωρὶς ψυχὴ, χωρὶς ἀγάπης πόνο,
Ἢ πῶς τὸ στήθος τῆς τ' ἀγνὸ αἰσχρὸν καρδιά σκεπάζει,
Ποῦ τόσο πόθοι ἀτίμασαν καὶ ἡ λαγυνεὶα βράζει...
Εἶδα παρθένο, ἀμαρτωλὴ νὰ εἶνε σὰν κ' ἐμένα
Καὶ κόρη ποῦ κυλόσθηκε στὴν ἀγορὰ, παρθένα.
Ποῖός ἔφειε τούτη τὴ στιγμή ποῦ θὰ μὲ παραίτησης,
Ἄν τὴν καρδιά ποῦ πλάστηκε γιὰ σένα δὲν θ' ἀφήσης;
Ἄχ, ἔλα μοῖρ' ἀλλόκοτη καὶ μαύρη ἐξουσιάζει.
Ἢ ἀτιμία, γιὰ τιμὴ διψᾷ κ' ἀνασπασάει
Καὶ γι' ἀτιμία τῆς τιμῆς τὸ στόμα λαχταρίζει
Τὰ πάντα δύναμι κρυφὴ τ' ἀναποδογυρίζει,
Μὰς ῥίχνει μέσ' στὰ μάτια καὶ φῶς σκοτεινὸ καὶ πλάνο
Καὶ κάτω ἔρχετ' ὁ Θεὸς κ' ὁ Σατανᾶς ἀπάνω!

Θυμάσαι; εἰς τὸ θέατρο σὲ εἶδα πρῶτα, πρῶτα,
Χλωμὸ σὰν φύλλο κίτρινο μέσα σὲ μύρια φῶτα
Στὸ πλῆθος ὀλομόναχο, θολό, συννεφιασμένο
Ἄχ, πῶς εὐθὺς κατάλαβα ποὺλὶ πῶς ἦσουν ξένο!
Γλυκειὰς πατρίδος λούλουδο καὶ ἀλλῆς γῆς βλαστάρη,
Καὶ ἡ ψυχὴ μου σκίρτησε, σὰν νὰ μοῦ δόθη χάρη...
Μοῦ φάνηκε εὐθὺς εὐθὺς τ' ἀμαρτημά μου,
Πῶς κόρη ξαναγίνηκα, πῶς ἀνθ' ἡ καρδιά μου
Καὶ μιὰ φωνὴ μοῦ ἔλεγε, ὀλόχαρη, ἀγιασμένη
«Εἶνε αὐτός! Εἶνε αὐτός!» λυτρώθηκες, καὶ μὴν!
Σοῦ φέρνει τὴ συχώρησι, σοῦ φέρνει τὴ ζωὴ σου,
Σοῦ φέρνει περισσώτερο ἀκόμη, τὴν τιμὴ σου!
Φῶς ἔχει μέσα στὰ μάτια που Θεοῦ θὰ σὲ γνωρίσῃ...
Θὰ βρῆ τ' ἀθάνατο νερὸ στὴ σκεπασμένη βρύση...
Καὶ σ' ἔβλεπα, μὲ τὴ ψυχὴ, τὰ μάτια, τὴν καρδιά μου!
Καὶ σ' ἔβλεπα γινώσκων φῶτα τὰ μάγουλά μου
Σ' ἐγνώριζα, μ' ἐγνώριζα μὲ εἴχαμε Πατρίδα
Σ' ἄλλη ζωὴ σ' ἀγάπησε; μὲ εἶδες καὶ σὲ εἶδα
Ἐένος ἐσὺ δὲν ἔσους ποτέ, ποτεφωτῶ μένα
Κι' ἡ μάνα ποῦ μὲ γέννησε μπροστὰ σου ἦταν ἔφηνη...
Μοῦ φάνηκε εὐθὺς εὐθὺς τὸ ταῖρι μου ἀπ' τὰ ξένα...

Κι' ἔρχεται νὰ ξεκουρασθῇ σ' ἀγκαλιὰ ἀγαπημένη μου!
Καὶ τὴν ἀγκαλιὰ σὰν τρελλὴ τὴν ἀνοίγει ἡ καρδιά μου,
Καὶ θάλλῃ τῶρα, ἔλεγα, στὴ Λόλα μου, κοντὰ μου.
Ἐπλημμυροῦσε σὲ χαρὰ, σὲ λύτρωσ' ἡ ψυχὴ μου.
Ἐβγήκ' ἡ ἀμαρτία μου καὶ μπῆκε ἡ τιμὴ μου.
Ὅλος ὁ κόσμος μ' ἐνοιωσε, ἄχ, ἔξω ἀπὸ σένα.
Καὶ ὅταν τέλος σήκωσε τὰ μάτια σου σ' ἐμένα,
Ὅσαν τὸ φύλλο ἔτρεμα, φοβήθηκα μπροστὰ σου.
Ἦτανε δικαστήριον Θεοῦ τὰ βλέμματά σου...
Μοῦ φαίνονταν πῶς πέθανα ἢ πῶς θεὰ πεθάνω.
Μ' εἶδες, ἐπιπρογέλασε, σηκώθηκες ἀπάνω,
Τὸ πλῆθος παραμέρισε καὶ σὺ μ' ἄργῳ τὸ βῆμα
Καὶ σὰν τὸ θάνατο χλωμὸς τὴ θύρα ἐπεροῦσε.
Θαρροῦσα πῶς ἐπήγαίνεις ναύτης κἀνένα μνημα...
Ἄ, ὄχι, δὲν θὰ ἔφρευες ποτέ, θὰ σταματοῦσε,
Ἄν ἔβλεπ' ἡ ματιὰ σου
Κι' ἔφρευες ἀπὸ πίσω σου, δυὸ βῆματα μακριὰ σου,
Πῶς ἕνα πλάσι ἀνθρώπινο, πῶς μιὰ δυστυχισμένη,
Ἐνα σκουληκί, ἕνα σκυλί, ἄ, θέλησε, πῶς πεθαίνει!...
Πῶς ἔφυγ' ἀπ' τὸ θέατρο, δὲν ξέρω, δὲν γινώσκω.
Ὅμως γιὰ τὴν ὥρ' αὐτὴ, γιὰ τὴν σὺ τὰ θυμίζω;
Ἦτανε γιὰ τὸ ἐρχομὸς μὲ τὴ φυγὴ σου μοιάζει.
Κι' ὁ ἕνας μ' ἐθανάτωσε κ' ἡ ἄλλη μὲ σπαραξί...
Κατηραμένη ἡ στιγμή ποῦ φάνηκε ἐμπρός μου.
Εὐλογημένη ἡ στιγμή ποῦ σὲ εἶδα, φῶς μου!

Ο ΦΟΙΒΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΙΑΝ

Δὲν ἔπρεπε, δὲν ἔπρεπε ποτέ ν' ἀνταμωθοῦνε
Καρδιάς, ποῦ μοῖρα ἔγραψε ἐκλήρη νὰ χωρισθοῦνε.
Ἄσφ' τὴ νυχτιά μου, ἄσφ' τὴν παραίτα τὸ σκοτάδι.
Ἄχ, νὰ φωτίσῃ δὲν μπορεῖ ἥλιος κἀνεὶς τὸν ἄδη!

Η ΕΥΓΕΝΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΦΟΙΒΟΝ

Νὰ φύγῃς θέλει, βιάζεται... κουράζεται νὰ μένῃ
Καὶ ἡ καλλίτερη καρδιά μὲ μιὰ δυστυχισμένη.
Μεῖνε ἀκόμη μιὰ στιγμή, ὄχι πολὺ, μιὰ μόνη.
Ποτέ δὲν θὰ σὲ ξαναἰδῶ, δὲν εἶσαι χελιδόνι...
Μὰ ὄχι, ὄχι μιὰ στιγμή, ἂν εἶνε ἡ ψυχὴ σου,
Γλυκειὰ ὡσαν τὰ μάτια σου, γλυκειὰ σὰν τὴ φωνὴ σου,
Μαζὶ μου μέν' αἰώνια, αἰώνια κ' ἐμένα.
Ὁ ἔρωτάς σου μ' ἐπλυνε καὶ μ' ἐκάμε παρθένα.
Μεῖνε νὰ ἰδῆς στὸ πλάι μου τί εὐμορφὰ θὰ ζήσης.
Θὰ κἀνά καὶ τὴ μάνα σου αὐτὴ νὰ λησμονήσης!
Ἄχ, πάσχισε τί ἡμῶνα μιὰ μέρα νὰ ξεχάσης.
Θέλεις μεγάλος νὰ γενῆς καὶ τὸ Θεὸ νὰ φθάσης;
Τὸ χέρι δός μου βάρτισε παρθένα στὴν καρδιά σου
Τὸν ἐξωμότη τῆς τιμῆς καὶ πάρε με κοντὰ σου.
Νὰ ἔφρευες τί εὐμορφα θὰ ζοῦμε, πλάι πλάι!
Ἄχ, ἡ ζωὴ μὰς ἀνοιξί, ἄχ, ἡ καρδιά μὰς Μάνη.
Ἦμουνα τόση εὐμορφή κ' ἀμαρτωλὴ ἀκόμα,
Καὶ τῶρα ποῦ ἡ ἀρετὴ μὸς λεύκανε τὸ σῶμα,
Θὰ λάμψ' ἡ εὐμορφαδά μου, θ' ἀστράψ' ἡ εὐμορφιά μου,
Γιὰτ' ὅλη ἔπρεπε ἡ σκουριὰ ἀπὸ τὸ μάλαμά μου...
Κι' ὅλη αὐτὴν τὴν εὐμορφιά καὶ ὅλη αὐτὰ τὰ κάλλη
Θὰ γίνων' μιὰ ἐρωτικὴ παντοσεῖνη ἀγκαλιὰ
Γιὰ νὰ σὲ σφιγγῇ αἰώνια καὶ ἐνὰ φίλι θὰ γίνων'
Ἄτλειώτο, στὰ χελιδ' ὅν αἰώνια νὰ μένουν!
Νὰ μὲ ἀφήσῃς μὴ ζητᾷς ὁ νόσος σου μὴ τὸ βάνη.
Δὲν πάραθῶνε ἀνθρώπο ποῦ μέλλει ν' ἀποθάνῃ...
Μὰ κ' ἂν αὐτὴ ἡ συμφορὰ μὸς γράφῃ κ' ἡ μεγαλιὰ,
Πάρε κ' ἐμένα, πάρε με δούλευτρα σου μαζὶ σου;

Νὰ στράνω σὸ κρεβάτι σου καὶ ἄς κοιμηθῶ ἄλλη!
Κι' αὐτὸ εἶνε καλλίτερο ἀπὸ τὴ στέρησι σου...
Ο ΦΟΙΒΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΙΑΝ
Ἄχ, κ' ἀπὸ τὸν Παράδεισο κ' ἀπ' τὸ γλυκὸ σου στόμα,
Εἶν' ὀμορφότερὴ πολὺ ἡ ἀρετὴ ἀκόμα!
Θὰ φύγω; φίλα, φίλα με, ψυχὴ ὄφρανεμένη
Δὲν εἶνε μόνο τὸ ψῶμι τὸ μαῦρο ἐλεημοσύνη.
Ὅποιος ἀγάπη σὲ καρδιά χαρίζει πεινασμένη,
Ἐκεῖνος κάνει ἔλεος, ἐκεῖνος μόνο δίνει.
Ἄχ, ἐν' ἀγάπης φίλημα νεκρὸ ἀνάσηκόνει,
Τὰ πλένει τ' ἀμαρτήματα, τὰ κάνει σὰν τὸ χιόνι!
Φίλα με, φίλα με, πτωχὴ κ' ἐγὼ θὰ σὲ φιλήσω
Κ' ἴσως μ' αὐτὸ τὸ φίλημα τιμὴ σου δώσω πάλι.
Ἦτανε μιὰ δευτέρη καρδιά μὲ τοῦτο σου χάρισμα
Κἀν' ἡ ἀγάπη θαύματα ὅπου τὸ χέρι βάλλει!
Φίλα με, δυστυχὴ ψυχὴ ἐπάνω στὴν καρδιά μου
Πάρε καρδιά, πάρε τιμὴ τὸ ἀμορφο σκουληκί,
Χιονοστὴ θάβῃ χρυσάλλης ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ μου.
Δίνει φτεροὶ τὸ ἔλεος καὶ ἡ ἀγάπη νίκη!
Ἐλα ν' ἀλλάξωμε φίλι τὸ φίλημα θὰ γένῃ
Κρυφὸ γεφύρι ὅπου γῆ καὶ οὐρανὸ θὰ δένῃ...
Κι' ἔλα μὲ τοῦτο νὰ μὲ ὄρῃς ἢ κάτω ἢ ἀπάνω.
Τὸ νεκρικὸ κρεβάτι μὰς πηγαίνω νὰ ζεστάνω!
Η ΕΥΓΕΝΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΦΟΙΒΟΝ
Μὴ φεύγεις; ζεῦρες τί θὰ εἶπῃ νὰ φύγῃς; δὲν τὸ ζεῦρεις;
Ἄχ, ὅσο κ' ἂν τὸ στοχασθῆς, ποτέ δὲν θὰ τὸ εὕρῃς.
Θὰ εἶπῃ... ἄλλ' ὅμως τί τοῦμῳ! Καὶ ποῖο τὸ βρίσκει στόμα;
Ποῖα νύχτα τέτοιο σκοτεινὸ μπορεῖ νὰ δάσῃ χρῶμα!
Τοῦ Πόλου ἢ βαθεῖα νυχτιά; ὁ Ἄδης; μήτε, μήτε.
Δὲν λέγεται, δὲν γράφεται, ποτέ δὲν ἐξηγεῖται.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ
ΕΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Τὸ διοικητικὸν μέρος τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ὀλλανδίᾳ διευθύνει ἴδιον τμήμα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, διαίρειται δὲ αὐτὴ, ὡς πανταχοῦ, εἰς δημοσίαν καὶ ἰδιωτικὴν διδασκαλίαν, οἱ τρεῖς δὲ κλάδοι αὐτῆς ἀπαρτίζονται ἐκ τῆς κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως, τῆς μέσης καὶ ἀνωτάτης, καὶ τῆς καλλιτεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως. Μόνον κατὰ τὸ 1876 ἐκατονστή διὰ νόμου ἡ ἀνωτάτη ἐκπαίδευσις, ἣτις ὑποδιαιρεῖται εἰς προπαρασκευαστικὴν, γινομένην ἐν ταῖς γυμνασίαις, καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ πανεπιστημίῳ. Κατὰ τὰς τελευταίας στατιστικὰς, ὁ ὀλίκος ἀριθμὸς τῶν ἀνεγνώριστων γυμνασίων ἀνέρχεται εἰς 29, τῶν δὲ μαθητῶν εἰς 1889. Πλὴν τῶν γυμνασίων τούτων ὑπάρχουσι καὶ 18 ἄλλαι προπαρασκευαστικαὶ ἰδιωτικαὶ σχολαί. Περίεργος καὶ διαφέρουσα εἶνε ἡ τῶν γυμνασίων καὶ καθόλου ἡ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ὀλλανδίᾳ μελέτη, ἰδίᾳ δὲ ὁ βίος τῶν φοιτητῶν. Ἄν ἡ Ὀλλανδία ὑπέστη πολιτικὰς ζητίας ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1830, ὑπὸ φιλολογικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ὄψιν οὐδαμῶς ἐπάθευ. Τῆς τέσσαρα αὐτῆς πανεπιστημιακὰ, πολλὰ βεβαίως διὰ χωρῶν ὡς τὴν Ὀλλανδίαν, μαρτυροῦσι τὴν ἐν αὐτῇ πρόδοσιν τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν γραμμάτων. Ἐν ταῖς πανεπιστημιακαῖς ταῖς, ἐν οἷς διδάσκουσιν 159 καθηγηταὶ καὶ φοιτῶτες περὶ τοὺς 1,600 ποιεῖται, διεφυλάχθησαν μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας αἱ ιστορι-

καὶ παραδόσεις τῶν ἀρχαίων πανεπιστημίων, ὅπερ δὲν συμβαίνει ἐν Βελγίῳ, ἐν ᾧ τὰ πανεπιστήμια, πλὴν ἐνός, συνεμορφώθησαν πρὸς τοὺς νεωτέρους κανονισμοὺς τῶν εὐρωπαϊκῶν πανεπιστημίων. Ἐκαστὸν Ὀλλανδικὸν πανεπιστήμιον ἔχει πέντε σχολὰς, τὴν τῆς νομικῆς, ἱατρικῆς, θεολογίας, φιλολογίας, καὶ τὴν τῶν ἐπιστημῶν. Ἐπὶ κεφαλῆς δὲ ἕκαστον πανεπιστημίου ὑπάρχει Κολλέγιον συμβούλων ἐξ ἐπιστημῶν ἀνδρῶν συνιστάμενον, διοριζομένων ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐκ τῆς περιφερείας, εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ πανεπιστήμιον, ἐλεγχομένων. Τὸ Κολλέγιον τῶν συμβούλων, ὅπερ συνδέει τὸν πανεπιστημίου μετὰ τὴν κυβερνήσιν μετὰ τοῦ πανεπιστημίου, προτείνει τοὺς διὰ τὰς κενὰς ἔδρας καθηγητάς, ἀφοῦ λάβῃ τὴν γνώμην τῆς οἰκείας σχολῆς. Μετὰ τὸ Κολλέγιον ἔρχεται ἡ ἀκαδημαϊκὴ Σύγκλητος, ἣς προίσταται ὁ πρύτανης, ὁ rector Magnificus ἡ Σύγκλητος κυβερνᾷ τὸ πανεπιστήμιον διὰ τοῦ ὀργάνου αὐτῆς, τοῦ πρύτανης, ὅστις διορίζεται κατ' ἔτος διὰ βασιλικῆς διατάγματος, ἐκλεγόμενος κατὰ διαδοχὴν καὶ ἐκ τῶν πέντε σχολῶν. Πάντα τὰ πρακτικὰ τοῦ πανεπιστημίου, τὰ διπλώματα κτλ. συντάσσονται ἐν λατινικῇ γλώσσῃ τσοῦτον δ' ἡ λατινικὴ συνδέεται πρὸς τὰ πανεπιστημιακὰ ἔθιμα, ὡστε εἰς τὰς πόλεις, ἐν αἷς ὑπάρχουσι πανεπιστήμια, τὰ πρὸς ἐνοικίον δωμάτια τῶν φοιτητῶν φέρουσιν ἐπιγραφοὺς Cubicula locanda. Πρὸς ἀπόκτησιν διδακτορικῆς πτυχίου ἀπαιτοῦνται τρεῖς ἐξετάσεις. Ἡ ἐξέτασις τοῦ ὑποψήφιου καὶ δύο ἑτέροι διδά-

κτορικαὶ ἐξετάσεις, μεθ' ὧς ἔρχεται ἡ τῆς ἀναγορεύσεως τελετὴ. Συμφώνως πρὸς τὸν νέον νόμον ἕκαστος ὑποψήφιος διδάκτωρ ὀφείλει νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ προτεινόμενα αὐτῷ συζητητέα θέματα διὰ τὴν ἐγκαταστάσιν ταύτην μεσολαβῆ χρονικὸν διάστημα ἕξι μηνῶν ἀποτῆς τελευταίας αὐτοῦ διδακτορικῆς ἐξετάσεως καὶ πῆς ἡμέρας τῆς ἀναγορεύσεως. Τὰ θέματα ταῦτα λαμβάνει παρὰ τοῦ κοσμητόρου τῆς οἰκείας σχολῆς, ὁστις παραχωρεῖ αὐτῷ καὶ τινα εἰσηγητὴν ἢ ἐπιμελητὴν, promotor, ὅστις ἐπιβλέπει τὴν ἐργασίαν καὶ συμβουλεύει τὸν doctorandus. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας, ἡ συζήτης τυπώται καὶ ὀφείλει, κατὰ τρεῖς διαφόρους κατηγορίας. Καὶ εἰς μὲν τὸν πρῶταν, τὸν εἰσηγητὴν, τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς στενοὺς φίλους προορίζονται τὰ διὰ δερμάτος χρυσοῦδα ἀντίτυπα τῆς πρώτης κατηγορίας, εἰς τοὺς φίλους φαιτητάς καὶ τοὺς γνωρίμους ἡ δευτέρα κατηγορία, ἡ ἀνεῖ χρυσοῦν ποικιλιμάτων καὶ δερμάτος, καὶ ἡ τρίτη, ἡ μόνον ἐκ λινοῦ ὑφασματος δεδεμένη, διαγίνεται εἰς πάντας τοὺς λοιποὺς φοιτητάς. Δύο ἡμέρας πρὸ τῆς ἀναγορεύσεως ὁ doctorandus μέλαινα φέρων στολὴν καὶ ἐν ὀχίματι συρομένην ὑπὸ δύο ἵππων φερόντων τὰ χρώματα τῆς σχολῆς αὐτοῦ, ἀκολουθούμενος δὲ ὑπὸ τῶν δύο στενοτάτων αὐτοῦ φίλων, παρακίμων καλουμένων, διανέμει τὰ ἀντίτυπα τῆς διατριβῆς, τῆς πρώτης κατηγορίας, εἰς τὰς ἐπισημον ἡμέρας τῆς ἀναγορεύσεως προσέρχεται πάλιν διὰ τῆς αὐτῆς πομπῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον. Καὶ ἂν μὲν ἡ ἀναγο-

τά εμπορικά και αγοράζουν νεάς εσθήδας. Γενομένης όμως έρευνής τί απέδειχθη; τί νομίζετε; Ότι η κυρία Krings, ήτις είνε ύψηλή ώς πτωάριον και ισχυή ώς πτωάριον πάλιν, φέρει κατ' οίκον γυναικεία ένδύματα. Άλλα τής πηγαίνουν τέσσερα σχημα, τήν καθιστώσι πάσον έκτρωματικήν, ώστε... όλα τά περι άπλοτησεως άνερία της — λέγουσιν αι κακαί γλώσσαι τής Αμερικής — έπήγασαν έκ τής πεποιθήσεως, ήν τή ανέπνευσεν ο καθρέπτης: "Ότι μόνον μέ άνδρικά ήμπορεί να παρουσιάζεσθε εσπρώσωπως εις τον κόσμον. Και προσθέτουσιν: "Έχει κοιμημένη τήν ουρά της και ζητεί συντρόφους!"

Η γνώσις του μέλλοντος.

"Ας λέγωσιν, ότι το μέλλον είνε άγνωστόν. Απ' αυτόνται βεβαίως, ή τουλάχιστον, δεν ήγνώσαν τα «Μυστήρια» του «Προσκοπίου» κομψότερον βιβλίον έκδοθέν πρό τιμω ένδομαζων εν Παρισίοις. Αν επρόκειτο περί τυχαίου τινος άνετροκρίτου ουδεις θα άνεφερε ουδέ λέξιν. Άλλ' όταν τον πρόλογον έγραψεν αυτός ο δειδήμας και δημοτικώτατος αστρονόμος Κάμιλλος Φλαμπαριών, όταν ο γαλλικός τύπος γράφει κριτικώς περί αυτού ο δε κόσμος το αγοράζει και το πιστεύει, διατί και ήμεις οι «Έλληνες» οίτινες κατά συνήθειαν τόσον εμείς άπιστιδοί, όταν συζητώμεν μάλιστα περί του μέλλοντος, διατί να μη λάβωμεν γνώσιν είνε από προφητικού τούτου βιβλίου; Τα περιεχόμενα του είνε παραδοξότατα. Πίνακας των αστρων, κατάλογοι αριθμών, και γράμματα του άλφαβήτου. Άλλ' άρκεί να σχηματίσθω τις το όνομά του, με τα γράμματα, να αντίθεση τους αντίστοιχούς αριθμούς και τους ζηλεύσαν, λέγει κριτικώς, άνάλυσαν το βιβλίον. Έδοκίμασα και εγώ, έχανθον το παρθέλον μου και εμιαίλιαν ευχαριστήμενος έκ του μέλλοντος, όπερ μοι άπεκάλυψε. Και όμως άν το όνομά μου είχε δύο μόνον συλλαβές, όσον οίκτρά θα με άνεμεν τύχη!"

Ότω λοιπόν μετά τον πνευματισμόν, τον μηχανισμόν και τον ύπνωτισμόν, ού ή επιστήμη ένάλλαξ προσπαθήσει να καταστήη βασίς των έρευνών της. Ίδου και το λήσημονήν ύπό των αίωνων ώροσκόπιον παρουσιαζόμενον ύπ' αυτής ως νεά Πυθία! Και αφού μάλιστα προβλέπει ώραιον μέλλον εις τους έχοντα μακρά έπιθετα, ουδεις δύναται να είπη, ότι είνε βιβλίον σκοπών τήν βελτίωσιν του μέλλοντος του συγγραφέως. Διότι όυτος καλεΐται... Ely Star!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ε γ χ ώ ρ ι α.

Διά Βυσ. διατάχματος έκαστον σύνταγμα του ποροβολικού διαίρεται εις δύο μοιραρχίας, διοικουμένας ύπό ταγματάρχων περιλαμβανούσας δε τήν μιν μίαν τας παιδινάς, τήν δ' έτεραν τας θρεινάς ποροβολαρχίας. — Ο Υπουργός της Παιδείας συνέστησεν επιτροπήν προς καταρτισμόν του προϋπολογισμού του άρτισουστάτου ταμείου της δημοτικής εκπαίδευσως. — Ένεκα της μεγάλης διαδόσεως της εύλογίας εν Πάτραις, διετάχθη ο δαμαλισμός των κατοίκων. — Απεφασίσθη ή άνέγερσις κτιρίου ιδίου διά το ύπουργείον των έξωτερικών εν τω περιβάλλω τής Βουλής. — Ηδη μετακομίζόμενου του νομισματικού μουσείου, ένγνώσθη ότι δεν έλλείπουσι μόνον εκ των Άττικων νομισμάτων, ως το κατ' άρχάς υπετίθη, άλλ' έξ όλων των συλλογών τά σπανιώτατα, εις τρόπον ώσπερ το μουσειον θεωρείται ως τελείως καταστραφέν. — Εν τή Ακαδημία είνιν έκτεθειμένα τά ύπό του αρχιτέκτονος κ. Χάνσεν έκπονηθέντα σχέδια του νέου αρχαιολογικού μουσείου. — Κατά το παρελθόν έτος 1887 ή γενική κίνησις του έμπορίου της Ελλάδος μετά των ξένων έπιχρα-

τειών διά μιν τήν εξαγωγήν άνήλθεν εις 144 έκατομ, διά δε τήν εξαγωγήν εις 124 έκατομ. Αι τελωνιακαί δε εισπράξεις του αύτου έτους άνήλθον εις 34,481,000. — Απεβίωσαν τή παρελθούση έβδομάδι ο έπίατρος του στρατού Έυστρατίος Εύδης και ο πλωτάρχης του πολεμικού ναυτικού Έλευθέριος Οικονόμου. — Ο ύπερ των πτωχών της πόλεως των Αθηνών δοθησόμενος χορδς τήν 3 Μαρτίου, φροντίδι τής δημοτικής αρχής, έτέθη ύπό τήν προστασίαν τής βασιλοπαίδος Αλεξάνδρας.

Εξωτερικά

Ο επί τή άνέρξει των Βουλών έκφωνηθείς λόγος ύπό του Βασιλέως της Ρουμανίας έκφράζει μιν τήν έλπίδα ότι θέλει διατηρηθή ή ειρήνη, συνιστά όμως αύξησιν των στρατιωτικών δυνάμεων της χώρας εκείνης. — Ο τσας άντεβασιλεύς των Ινδιών Δουφφριν διόριζεται πρεσβευτής της Αγγλίας εν Ρώμη. Διαπραγματεύσεις διεξήχοντα μεταξύ των δυνάμεων προς διακανόνισιν του Βουλγαρικού ζητήματος, λέγεται δε ότι συνερρώησαν εις τήν περί έκθρονισσεως του ήγεμόνος Ζήτση. — Ο επί των έξωτερικών Υπουργός της Ιταλίας Ροβίλιαν διόριζεται πρεσβευτής εν Λονδίνω. — Δύο καθηγηται του εν Αιψία πανπιστημίου, εν μίη ημέρα απέθανον αιφνιτοί διασχημαί, ο της Ιατρικής Βάγνερ και ο των ανατολικών γλωσσών Φλάισερ.

Αρχαιολογικά

Εις τας παρά τήν θέσιν Διόνυσον εν Κηφισσά ανασκαφάς άνευρέθη κολοσσαία κεφαλή αγάλματος άνδρος και επί το μίθιον άνάγλυφον παριστών πολεμιστών, εν δε κορυφή αγάλματος και πολλά πλάκας εναγύραροι. — Εν τή Ακροπόλει άνευρέθη κεφαλή εκ παρίων λίθου ύπερφυσικού μεγέθους, διατηρουμένη κάλλιστα και σπουδαίας αρχαιολογικής αξίας υποτίθεται ότι ανήκει εις Τρίτωνά. Παρά το Μεταξουργείον άνεκαλύφθησαν δεκά επεπιθίμοι στήλαι εναγύραροι, αγάλματιον γυναικός και τινα άγεία. — Εν Πειραιεί άνευρέθη ή εισόδος των τειχών του παλαι Πειραιώς, παρ' αυτήν δε ύρέθη τάφος, έγκλειών τά όστα 14 ανθρωπων, οίτινες εικάζεται, ότι είνε μάχηται, θανόντες εν πολέμω, και ταφέντες εκεί. — Εν ταις ανασκαφαίς του Μεταξουργείου, άνευρέθη πλήθος δίσκος, εν ώ εικονίζεται άνηρ φέρων πτέρυγας εις τε τους ώμους και τας χείρας.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Νεοσσοφ. Ζητείτε τήν άπόφασιν της Εβδ. δι. μ. ά. δ. ο. ε. τ. ω. Σ. χς καταδικάζει εις δύο έτών φυλάκισιν... του καλαμού σας, και δεν τον συνιστά ποσώς εις τήν βασιλικήν χάριν! Ε. Μ. Έν παντί ή νομία. Άλλ' και πανταχού όμως. Έν Φιλαδέλφεια της πολυσημήτου επί πολιτισμού Αμερικής, παρετήρηθησαν εσχάτως δηλητηρίασις διά μολύβδου εις πολλά άτομα. Η έρευνα δ' απέδειξεν ότι άρτοποιός της διασπασείας διά τα θανάσινα παξιμαδία του μετχειρίζετο χάριν οικονομίας προς χρώσιν αυτών δηλητηριώδες κίτρινον χρώμα εκ χρωμικού μολύβδου. Ότε μη λέγετε «ποσον όπισσω είμυθα» άλλά... σύχηθητε να γίνωμεν εύρυν-ειδητότεροι. — Περ έργω ή μάλλον Αδία χ ρ ι τ ω. Ο Ησιόδος αποδίδει εις τήν κορώνην έννεαπλασίαν ζώνη της ήμιστέρας, εις τήν έλαφον τετραπλασίαν ζώνη της κορώνης, εις τον κόρακα τριπλασίαν της έλάφου και άλλους δέ μυθώδεις κώνει ύπολογισμούς περί της ζωής του φοίνικος και των γομφών. Άλλ' διά τήν ζώνη των εφημερίδων ούδαμού ουδέ εις τον Ησιόδον, ουδέ εις άλλον τινά είδομέν να γίνεσθαι λόγος. — Ν. Β. Κ. Σύρον Συγγνώμην διά τήν βραδύτητα. Έλήθη. Ευχαριστομέν. — Πα τ ρ ε ι. Ηπίζομεν ότι θα ήδυνάμεθα να σάς ευχαριστήσωμεν διά της ζητούμενης δημοσιεύσεως. Άλλ' δυστυχώς τά νέα τυπογραφικά μέσα μας δεν τή επιτρέπουσι. — Κ. Α., Μ. Τ., Ρ. Α. Κ ε ρ α σ ο υ ν τ α. — Στ. Π. Α ο ν

δίνον. — Ε. Α. Μ. Τίμ. Π. Μ ή λ ο ν. Κ. Σ.; Θ. Τ. Π ε ι ρ α ι ε ι. Έλήθησαν Ευχαριστομέν. — Μ. Α. Ρ. Ρ. Ως ποιητήν τουλάχιστον άγνωσμέν τον άνδρα. — Α. Π. Α. Ο μοναχός Ίλδεβράνδος άνεδείχθη Πάπας τω 1073 αυτός δε είχε ο φέρων το όνομα Γρηγόριου του Ζ'. Αυτον προσέκλυθησαν οι πρώην ύπ' αυτόν άφορισθείς αυτοκράτωρ Έρρίκος ο Δ' — Στ. Α. Α λ ε ξ ά ν δ ρ ε ι εν Ταχυδρομικώς τα λαμβάνετε. Απορροδιεν διά τήν καθύστερησιν. — Π. Χ. Μ. Η ιδέα καλή άλλ' όχι και ή έκτέλεσις. Έπιμείνατε έτι, αλλά κα μετά χειρίζεσθε και τον πήλυνεϊς τή μέτρημα των στίχων. Πολλοί έξ αυτών ήσαν ρ ο υ π ι α τ ι ν α β ρ α χ υ τ ε ρ α ι. Έλθετε να τά είπωμεν. — Π. Ν. Η ε τ α ρ α ι α. Τα αιτούμενα περιέχονται εν τρισί φύλλοις. Περύφατε το αντίτιμον όπως σταλώσιν ύμιν. — Α ρ τ ο υ Φ ο ι τ η ς τ ο υ Μεσολογγίου είνε ιστορικός. Υπάγετε να τον ίδητε παρ' τον άνδριάντα του ποιητού. Και τά δένδρα βεβαίως δοξάζονται εκ προνομίας χειτονεϊας. Ανέγνωμεν ποτε αφορισμόν κατά του Αγγλου ύπουργου Καστρέλ, όστις άγοράσας τήν οίκίαν του Σαίξπηρ, να άποφύγη τήν πληρωμήν του επί των οικοδομικών φόρων, κατήρασε αυτήν και έπιώκον το ύλικόν. Το δε λυπηρότερον άπέχωε πτωχόν τι δένδρον, ένδοξότερον όμως αυτού τήν περιλάλητον Μ ω ρ ε α ν τ ο υ Σ α ί ξ π η ρ ύ π ο τήν οικίαν της οποίας συνειθίς ν' αναπαύηται ο μέγας δραματοουργός. Το δένδρον τούτο είχε καταστήσει ιερών ή μεγαλοφυΐα, ήτις ύπ' αυτή εσχιάζετο, ή δε Αγγλικός λαός το εσεβέτο τόσον, ώστε κατήρασθη από καρδιάς τον ιεροσκόλον ύπουργόν. Ηρολογηθείς τις δε, όστις ήγόρασε τά αποκοπέντα κούτσουρα, έκαμε τήν τύχην του μεταβαλόν αυτά εις πολυτιμους καπνοθήκας, όδοντογλυφίδας, ώρολόγια κλπ. Καί τις αϊδε ποσά κί β δ η λ α ζυλα μετχειρίσθη έπίσης δια να επαρκέση εις τήν ζήτησιν. — Κ. Α. Φ ώ κ α ι α ν. — Σ. Α. Μ. Α δ ρ ε ι α ν ο υ π ο λ ε ν ε υ χ α ρ ι σ τ ο σ τ η μ ε ν ο ι σ η μ ε ι ω μ ε ν ο ι ε ν ε γ ρ α φ η σ α ν. Φύλλα και παραρτήματα έστάλησαν έξ αρχής. — Μ ν ή μ ο ι. Θα ήκούομεν κάλλιστον αν ή επιστολή σας δεν ήτο τόσω διεθνης. Εγνωρίζομεν ότι ο Πικ δελα Μιρανδολ έν ηλικία 18 έτών ώμίλει 22 γλώσσας άλλ' ήγνωσομεν ότι επιστολή εκ μιας σελίδος ήτο δυνατόν να γραφή εις 4. — Φ ο ι τ η ς η. Η σύζυγος του Βύρωνα, μετ' ής έζησεν εν μόνον έτος διότι οί χαρακτήρες των δεν συνεβιβάζοντο εκάλετο Milbanke ή γυνή δε ής ήράσθη είτα έμμανώς, ήτο ή κόρησα Guiccioli. — Α ν ε μ ο μ υ λ ω. Αν το λεμονιον παρήγετο εκ του λαϊμοσθιάσος έλεγόμεν λεμονέαν. V. Η. — Β ρ ά χ ω. Τά δελτάρια ένεδς της πόλεως 5, λεπτά

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Εξεδόθησαν

Έν Μέσφ του Παλάου, διήγημα Δημητρίου Α. Κορονηλζ, άνάδημοσιευθέν εκ της Έφημερίδος. Σχ. 16. Σελ. 67. Σχίλλερ Δουίσα Μίλλερ, ή Ραδιουργία και Έρωσ. Τραγωδία μεταφρασθείσα εκ του Γερμανικού ύπό Σ. (Έλληνική; Βιβλιοθήκης Τεύχος 7). Μικράς Θσαυρός, της Έλληνικής Γλώσσης, ύπό Α. Ν. Γιάνναρη. Τεύχος Β'. Αναθρόπωμα — άποσείνω, Σελ. 129 — 256. Έθνικόν Δραματολόγιον, Α' ο Δραματογράφος. Τραγωδία πρωτότυπος εις πράξεις 5 εικόνας 6, ύπό Κ. Σ. Πέρβελη. Όδησός. Σχ. 8. Σελ. 120. Έθνικόν Δραματολόγιον. — Β'. Το Όνειρον Δράμα οικουγενιακόν, Εις πράξεις 5 εικόνας 6 ύπό Κ. Σ. Πέρβελη. Όδησός, Σχ. 8. Σελ. 76. Αγγέλονται Στοιχειώδης Μηχανική Θεωρητική, και έρημοσμένη μετά εικόνων και σχημάτων προς χρήσιν των πύθουδαστων, μηχανικών, έργατων, ιδιωτων κτλ. εκ 50 τυπογρ. φύλλων εις σχήμα μέγα 8ον ύπό Ν. Πατζη, νομομηχανικού.